

KÉRDŐÍV az ORIGÓ Internetes hírportál részére
2012.június-július. Szegedi Fegyház és Börtön

1. Mesélje el röviden a börtönbe jutásának történetét. A börtönbe jutásom viszonylag egyszerű és unalmas történet. Nem voltam kórosos és nem rohamsórt meg semmiféle speciális képességű elfogó csoport. Egy rendőr felhívott a mobilomra, hogy szeretne velem beszélni. Mivel éppen a lakhelyemtől távolabb tartózkodtam nem tudtam azonnal a rendőrségre menni. Megmondtam hol találhat meg, de mondtam egy időpontot is, amikor biztosan odaérek a rendőrségre. Megvárta az illető, megértem. A papírmunka és egy rövid helyszíni megtekintés után már a rendőrség fogdáján voltam, ahonnan a szokásos módszerrel kerülttem jelenlegi helyemre.

2. Hogyan zajlik egy napja, melyek a rutinszerű, és melyek a különleges események?

Minden napjaim meghatározó, körponti szava a KELL. Reggel fel kell kelnem amikor meghatározásuk, meg kell aggassam, ahogyan előírják, fel kell öltözni, ahogyan előírják és meg kell enniem a reggelim, amikor mondják. Sétálni, foglalkozni és fürödni akkor mehetek, amikor megengedik. Munkáimmal megadott időre kell elkészülnöm és a TV-t is csak meghatározott ideig nézhetem, aztán aludnom kell. Az önállóság és az önrendelkezés fogalma itt más értelmet nyert, viszont arról álmodhatok amiről akarok. A hétköznapi és a hétvége egyforma, legalábbis egyformán élem meg. Minden rutinszerű, mindenent mindig ugyanoda kell nyulnom ahová korábban, mert a zsinlát nem rendezhetem át és a szekrénybe is meghatározott séma szerint kell bepakolnom. Különleges eseményként a levele érkezését, a látogatást tudnám megnevezni és az egyebeket, ami a külvilággal összeköt, mint például egy idegen látogató érkezése.

KÉRDŐÍV az ORIGO Internetes hírportál részére
2012.június-július. Szegedi Fegyház és Börtön

3. Milyenek látja a körülményeket, amelyek között él? *Nézőpont kérdése.*
Szabad életmóddal képest minősíthetetlen, nagyon aluli.
Az ország többi, általam ismert börtönéhez képest kiemelkedően magas színvonalúak az itteni körülmények. A helyiségek tiszták, jól felzerelték, a "szabadidő" eltöltésének lehetőségei nagyon szabottak. Egy átlagos elítéltnél a néhány éves ítélet letöltéséhez több, mint ideálisak ezek a feltételek, de számomra, mint tényleges életfogytornak, csak nem lennének olyan jók a körülmények, hogy az ítéletemet általam elfogadhatónak tegyék. A szabadságot, ahogyan a bekerülésem előtt éltem, azt semmiel sem lehet pótolni.

4. Mi az, amiben örömet lel, lát-e célt maga előtt, és milyet? *Örömet elsősorban a családtagjaim és a többi kapcsolattartóm tud nekem szerezni, amikor meglátogatnak, levelet, csomagot küldenek, vagy telefonon beszélgetünk. Elsődleges örömforrásom tehát a kapcsolattartás, a külvilággal való érintkezés.*
Ezen kívül királlaatot gondolok, ami acint kiemelt jelentőségű számomra, mert ez az egyetlen előny, melyet megérinthetek. A látogatásaimmal csak ügyfeleken át nézhetjük egymást és telefon segítségével beszélgetünk.
Örülök az engedélyezett barácsolásnak, az általam fából készített dísz tárgyat szerettem volna adni látogatóimnak alkalmával, ugyanis nekik készítem azokat, rengeteget gondolok rájuk. Örülök annak is, ha valamilyen dolgot kaphatok.
Célt nem látok magam előtt, bárhol is kímélem a jövőt.

KÉRDŐÍV az ORIGÓ Internetes hírportál részére
2012.június-július. Szegedi Fegyház és Börtön

5. Hogyan változtatná meg az életfelfogását az, ha tudná, hogy van esélye feltételesen szabadulni előbb-utóbb? *Így fogalmaztam ezt meg a leghitelesebben, hogy jelenleg nincs életfelfogásom, mert gyakorlatilag mindegy mit teszek nap mint nap, értelmileg nincsen a létezésemnek. Ha lenne egy cél, egy szabadulási lehetőség, akkor minden értelmet nyerne. Tervekkel kísértenék, rövid távú, néhány éves célokat tűznék ki, mint például egy főiskola elvégzése, magas fokú nyelviség, vagy nyelviségük megszerzése, még több szakma elrajzítása, stb, hogy a szabadulás utáni boldogulásom, újrakiépítésem minél gyorsabban és minél magasabb színvonalon realizálódjon. A leteendő idő alatt megpróbálnék minél többet dolgozni, anyagi tartalékokat felhalmozni, hogy szabadulás után legyen mivel fenntartani magam abban az átmeneti időszakban, még valamilyen munkakörben alkalmasságra találak.*

6. Van-e, és milyen kapcsolata a családjával?

Családom minden tagjával tartom a kapcsolatot levelezés formájában. A látogatási lehetőségeket maximálisan kihasználjuk, előszörban szüleim járnak, ha egyikük nem ér rá, akkor sokkal gyorsabban helyette testvérem, vagy valamelyik barátom. A telefon használatát csupán korlátozottan hívom igénybe, mivel 10 perc beszélgetés 1170 Ft-ba kerül, csak mobiltelefon tudok hívni, nincs a családban vezetékös telefon. Havonta 1-2 csomagot kapok, tartalmuk egyenként 5 kg lehet. Eszen lehetőséget nem használom ki teljesen, mert meg kellett találni az egyensúlyt az anyagi körülményeink³ és a felmerülő igényeim, szükségleteim között.

KÉRDŐÍV az ORIGO Internetes hírportál részére
2012.június-július. Szegedi Fegyház és Börtön

7. Milyen a kapcsolata a többi tényleges életfogytiglanra ítélt rabbal, milyennek látja őket (magához képest)? Kapcsolataim a többiekkel ugyanígy alakulnak, mint kint a szabad életben az akkori környezetemmel. Vannak hozzám közelebb állók, akikkel viszonylag jól megérintjük egymást, hasonlóak a nézeteink és vannak, akikkel nem jutok közös nevezőre, mert más felfogást vallanak. Mindegyikünk egyéniség, nincs köztünk két egyforma, nem lehet minket általánosítani, csupán ítéletünk mértéke a közös pontunk. A hozzánk közelebb állókkal megbeszéljük a gondjainkat, örömeinket, bánatunkat, hasonlóan a szabad élet "kaveni" körének témáihoz. A távolabb állókkal nem működik a lekövető viszony, csak az általános, mindenkit érintő mindennapi témákról vagyok hajlandó beszélni velük.

A többieket olyannak látom magamhoz képest, mint a szabad életben láttam az embertársaim. Nem tudom senkire sem azt mondani, hogy jobb, vagy rosszabb lenne nálam, de azt sem, hogy ugyanolyan. Mindenkinek vannak erősségei, értékei és mindenkinek vannak hibái attól függően, hogy az élet fontosabb szempontjai közül melyeket vizsgáljuk. Talán mindannyian ugyanolyan emberek voltunk, mint bárki más, nem lágtunk ki a sorból, nem tűntünk ki a tömegből. A társadalom hársos tagjaként éltem, kiszorítottan tudok jól és kelje- sen élni. Ekkor miért is kellett véglegesen kikeresteni a társadalomból?